

č. 3, 04/2026

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

- ▶ Škola v přírodě
- ▶ Zimní olympiáda
- ▶ Kukátko do první až páté třídy
- ▶ Střípky ze školní družiny
- ▶ Rozhovor
- ▶ Když vaří Sranda tým
- ▶ Lego výzva
- ▶ Poznej učitele
- ▶ Zábavníček

Zimní škola v přírodě v Ostrově u Macochy

Na začátku února se třídy 3.A, 3.B a 5. třída vydaly na zimní školu v přírodě do Ostrova u Macochy. Společně s paní ředitelkou a třídními učiteli jsme vyrazili ve dnech 2.–5. února za dobrodružstvím, během kterého jsme se měli stát Strážci Země.

Cesta autobusem trvala přibližně hodinu. Po příjezdu na místo na nás už čekali lektoři, kteří měli připravený zajímavý program. Nejprve jsme se ubytovali na pokojích a poté už mohlo celé dobrodružství začít. Děti byly rozděleny do tří různorodých skupin.

Cílem programu bylo pomoci žákům vytvořit si hlubší vztah k přírodě a motivovat je k pozitivnímu přístupu k životnímu prostředí. Během aktivit jsme se seznamovali se základními ekologickými principy a objevovali, jak jsou všechny organismy na Zemi vzájemně propojené. Celým programem nás provázela tajemná postava označená iniciálami E. M. Děti měly postupně získat čtyři klíče, které jim měly pomoci odhalit její identitu.

Každý den začínal budíčkem už v 7 hodin ráno. Po snídani jsme se dozvěděli, jaký program nás ten den čeká. Aktivity probíhaly dopoledne i od

poledne a velká část z nich se odehrávala venku v přírodě.

Prvním klíčem byl K jako Knowledge (znalosti). Děti si například vyzkoušely roli kontrolorů potravního řetězce, objevovaly různé „zeměkoušky“, pracovaly se schránkami času a zjišťovaly, jak jsou všechny organismy na Zemi vzájemně propojené. Dalším klíčem bylo E jako Experience (prožitky). V této části si děti našly své „magické místo“ v lese, kde měly chvíli zůstat v tichu a pokusit se s daným místem více propojit.

pokračování na straně 3

Zimní škola v přírodě v Ostrově u Macochy

(pokračování ze strany 2)

Jedním z největších zážitků byl také celodenní výlet do jeskyně Balcarka. Cesta jeskyní nebyla osvětlena, proto jsme museli mít na hlavách čelovky. Pro děti to byl velký zážitek, protože si mohly připadat jako opravdoví objevitelé. Během prohlídky jsme navíc viděli mnoho vrápenců a netopýrů, kteří v jeskyni přežívají.

Kromě vzdělávacího programu byl samozřejmě také čas na zábavu. V areálu jsme měli možnost vidět různá suchozemská zvířata a děti se s nimi mohly pomazlit. Byly zde například agamy, gekončiči, želva, chameleon a také krajta královská jménem Karel. Po návratu z výletu jsme si ještě užili zimní radovánky při jízdě na lopátkách na svahu.

Poslední večer nechyběla závěrečná diskotéka, na kterou se všichni moc těšili. Během pobytu probíhalo také tradiční bodování pokojů. Musíme říct, že nás děti často překvapily – nejen tím, jak dokázaly své pokoje krásně uklidit, ale také tím, že si pro nás někdy připravily i malé překvapení.

Věříme, že se zimní škola v přírodě dětem velmi líbila. Odvezly si spoustu zážitků, dobrodružství a snad i nové vědomosti. Aby však mohly získat poslední dva klíče a odhalit identitu tajemné postavy E. M., čeká je ještě malá mise po návratu do školy.

Pavčina Gajdošová

Olympijský týden na základní škole

První polovina února patřila všem fanouškům sportu. V Itálii totiž probíhaly 25. zimní olympijské hry. Termín se sice částečně kryl s jarními prázdninami, ale týden před nimi jsme věnovali právě olympiádě. Téma olympijských sportů a olympijských hodnot se tak prolínalo různými předměty. Žáci 2. stupně navštívili brněnskou curlingovou halu, kde si tento populární sport mohli vyzkoušet na vlastní kůži. Na žáky čekala tipovací soutěž na vítěze olympijského hokejového turnaje a také vědomostní soutěž, ve které se seznámili s olympij-

skou symbolikou a českými velikány sportu. Chodbu vyzdobily siluety sportovců a olympijská nástěnka, v geometrii pátáci rýsovali olympijskou vlajku, v hodinách českého jazyka řešili olympijské hodnoty. A třeba čtvrtáci zpracovali v angličtině tematiku olympijských sportů do formy plakátů.

To, jak vypadal uplynulý olympijský týden u nás ve škole, zpracovala do grafické formy umělkyně inteligence. Posuďte sami, jak se jí to povedlo.

Michal Špirit

Curling

Dne 10. února se žáci druhého stupně v rámci Olympijského týdne zúčastnili sportovní akce – vyzkoušeli si curling v curlingové hale v areálu Nové Zbrojovky. Pro mnohé z nich to byla vůbec první zkušenost s tímto netradičním zimním sportem, který znají především z televizních přenosů zimních olympijských her.

Každá skupina měla k dispozici 90 minut, během nichž se žáci nejprve seznámili se základními pravidly, technikou odhodu kamene i zásadami bezpečného pohybu na ledě. Pod vedením zkušených instruktorů si vyzkoušeli správný postoj, skluz i týmovou spolupráci, která je pro curling klíčová. Po úvodním tréninku následovala

samotná hra, při níž si mohli nabyté dovednosti prakticky ověřit.

Některým žákům šla hra od prvního okamžiku a dokázali své kameny přesně umisťovat do cílových kruhů. Jiní se na ledě zpočátku trochu potrápili a udržet rovnováhu pro ně bylo větší výzvou. Přesto se všichni s nadšením zapojili a navzájem se podporovali. Sportovní dopoledne se neslo v přátelské atmosféře plné zábavy, smíchu i zdravého soutěžení.

Celá akce byla nejen příjemným zpestřením výuky, ale také příležitostí vyzkoušet si nový sport a posílit týmového ducha. Žáci si sportovní den užili a mnozí odcházeli s pocitem, že by si curling rádi někdy znovu zahráli.

Vojtěch Štursa

Ve středu 11. února jsme se ve velkém počtu – žáci tříd 2., 3. A, 3. B, 4. A a 4. B – společně vydali autobusem na výlet do Divadla Bolka Polívky. Čekalo nás divadelní představení s tajemným názvem O dívce stříbrem zakleté, které nás přeneslo do světa starých legend.

Pohádka nás zavedla do dávných časů, kdy podle pověstí vládli na severu naší země démoni a starali se o hory, vody i hluboké lesy. Hlavní postavou příběhu byl krutý král Argento, zaslepený touhou po bohatství. Ve snaze získat ještě víc pokladů zaklel své vlastní dcery i ženu do jedné z hor a proměnil je ve zlato, stříbro, železo a uhlí.

Jeho zlá kletba však narušila celý kraj – hory začaly trpět, lesy ztrácely svou sílu a vody přestávaly proudit.

V příběhu ale nechyběla ani opravdová láska, která má větší moc než jakékoliv zaklínadlo. Právě ta dokázala prolomit kletbu Matky Země, zachránit statečnou princeznu Unu a navrátit život celému kraji, včetně jeho hor, jezer i lesů.

Představení bylo plné působivé hudby, krásných kostýmů a napínavých scén. Dětem i učitelům se velmi líbilo a po celou dobu jsme sledovali děj s opravdovým zaujetím. Už teď se těšíme, jaké další divadelní dobrodružství nás čeká příště.

Pavčina Gajdošová

Divadlo

Úžasné divadlo fyziky v 1. A a 1. B

V pátek 6. 3. nás již podruhé navštívila lektorka Bára a Úžasné divadlo fyziky se spoustou neuvěřitelných pokusů a efektů. Dozvěděli jsme se, jak moc studený může být dusík a co vše dokáže v krátkém okamžiku zmrazit na kost. První vyučovací hodinu nám paní lektorka Bára ukázala takových pokusů několik, kdy jsme zamrazovali gumu, banán, nebo listy a na závěr nás zahalila do zmrzlé mlhoviny.

Druhou vyučovací hodinu jsme se rozdělili do menších skupin a čekala nás dílna, kde jsme nejprve zkoušeli, jak funguje odraz v zrcadle, a potom si pomocí tří zrcátek vyrobili každý svůj krasohled.

Akci jsme si náramně užili a už se těšíme, kdy nás ÚDIF navštíví příště.

Michaela Čuperová

Jarní lovec

Po návratu z jarních prázdnin, které byly letos veskrze zimní, udělalo počasí obrat o 180 stupňů a najednou jako by přišlo jaro. I když ráno museli řidiči ještě pravidelně vytahovat škrabky a odstraňovat z čelního skla led, v průběhu dne sluníčko přebíralo vládu nad světem a přes okna ve třídě nás lákalo vyběhnout ven. My jsme neodolali a 3. březnový den jsme se vydali s prvňáčky objevovat jaro po Želešicích.

pokračování na straně 7

Jarní lovec

(pokračování ze strany 6)

Měli jsme pro ně s paní učitelkou Čuperovou připravený pracovní list **Jarní lovec**. Ten děti dostaly hned před školou a mohly začít hledat a lovit „kořist“, stejně jako to dělal v pohádce slavný lovec Pampalini. Jejich úkolem bylo najít celkem **5 poslů jara**. Kvetoucí **lísku obecnou** s typickými jehnědami prvňáčci ulovili hned před školou na školním pozemku, protože je součástí živého plotu. Cestou k Bobravě, v jedné zahrádce na ulici Školní, udělali další dva zásahy, poznali **vrbu jívu** a **sněženky**. Dále již jejich cesta vedla přes mostek na ulici Petra Bezruče doleva do ovocného sadu. Tam objevili **olši lepkavou**, vyznačující se teď na jaře dlouhými tmavými jehnědami a malými šištičkami. Poté byl čas zaznačit všechny úlovky do pracovního listu, a tak si každý vyzkoušel, jaké to je psát na papír mimo lavici a bez podložky. Někteří cestou viděli kočku, zajíce či několik ptáčků, jako například sýkorku či vrabčáka, a proto zaznamenali i tyto úlovky. Bledule byla ovšem tento den pro naši výpravu nedostižná a na zvolené trase jsme ji neulovili. Místo toho se nám podařilo vidět **sedmihrásku**, které se říká také chudobka. Po návratu ke škole jsme si ještě jednou zrekapitulovali všechny úlovky a zhodnotili, že lov byl úspěšný. K naší výpravě jsme se vrátili ještě následující den v hodině psaní, kdy jsme si zkusili jednotažku ve tvaru sněženky.

Pavčina Jouklová

Jakub a jeho pracovní list

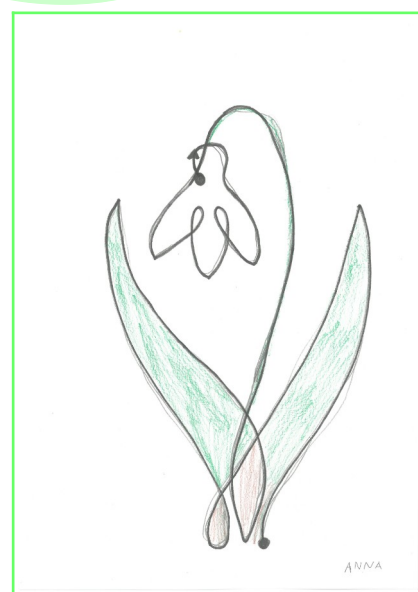
Oleš lepkavá

Tobiáš Vyhnaněk, I. A

Ema Pillerová, I. A

Anna Studénková, I. A

Jaro ve dvojce

SNĚŽENKA

Pohládilo jednou slunci
 chladnou jarní sem.
 Na hvězdičky savdalo:
 „Hola, pojděte sem!
 Kdeže a nás máš odraha,
 mysloucnou sem se sněhu?“
 Kláři se ha malinká,
 malá, bílá sněženka!

přepis: Jan Kunert, II. třída
 kresba: Nikola Mrva, II. třída

VČELA

HANKA JELÍNKOVÁ

V ucha mir sabsučila
 něna smenadíví

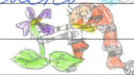
Bauky, bauky, jaro je tu
 sahoubila na

Na mou duši - je to tak
 napravu uši, aby těm

Kdeže stelka? Už je pryč
 řídá řetý

Odlepila do dálky
 opilovas

Tu svou větu JARO JE TU
 troubit do každého

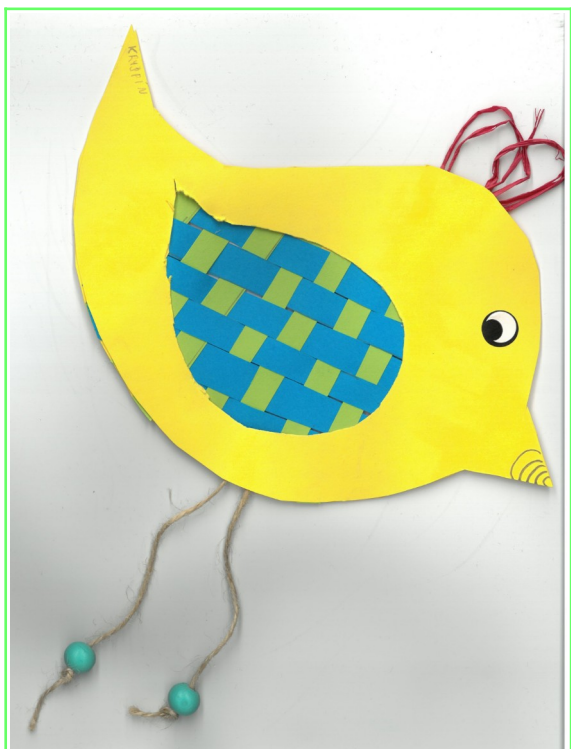
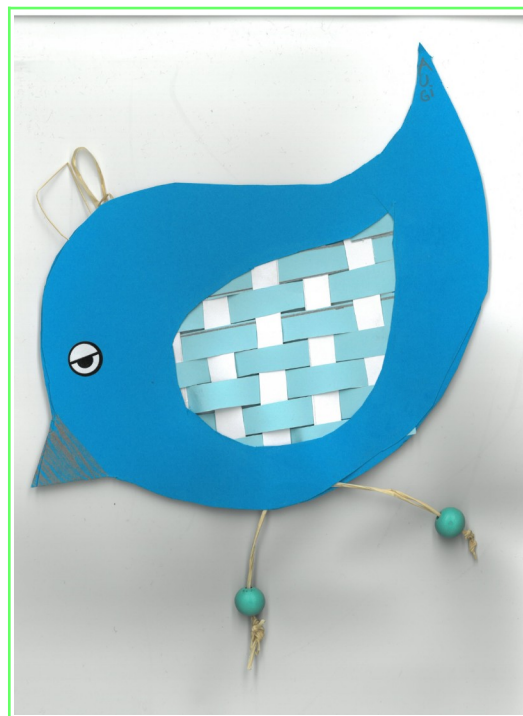
přepis: Emma Čermáková, Emma Chytrá, II. třída
 kresba: Anežka Kučerová, II. třída

Malíři ze dvojky

ÁMOSOVO JARO

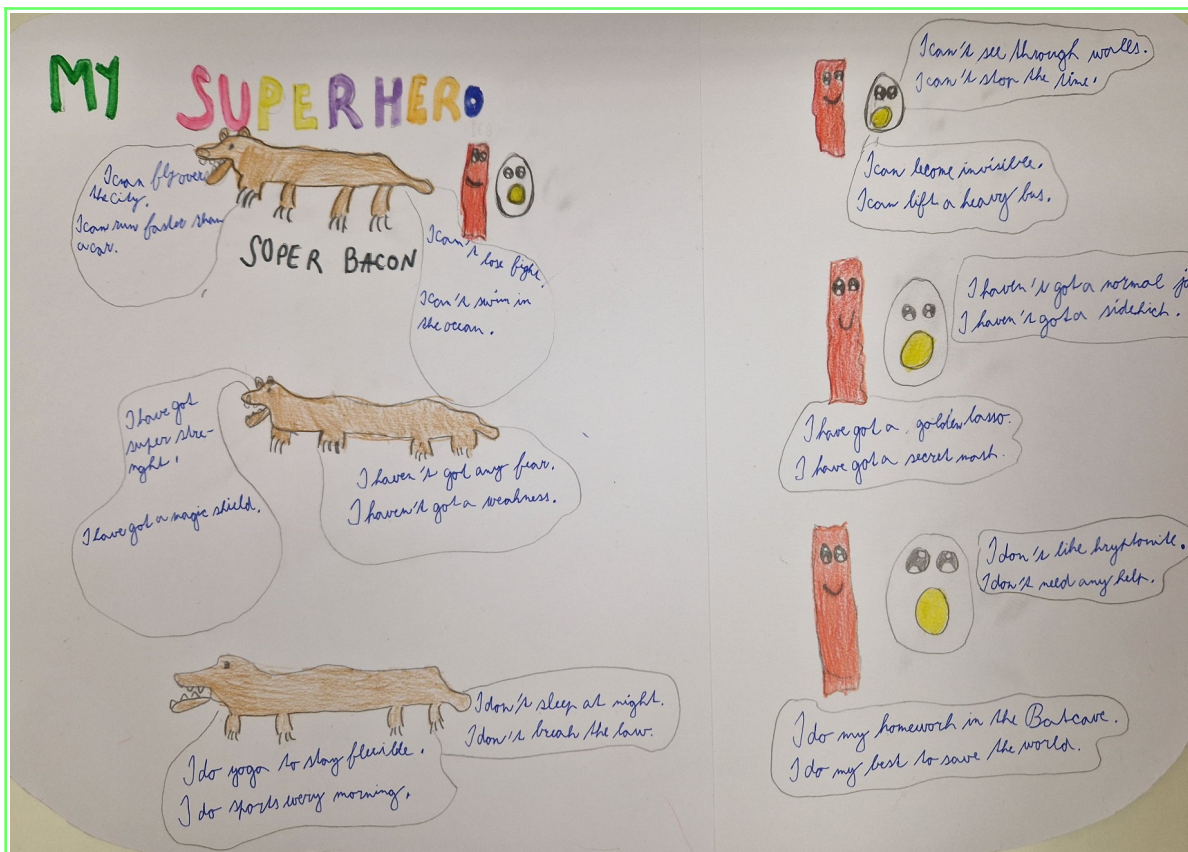
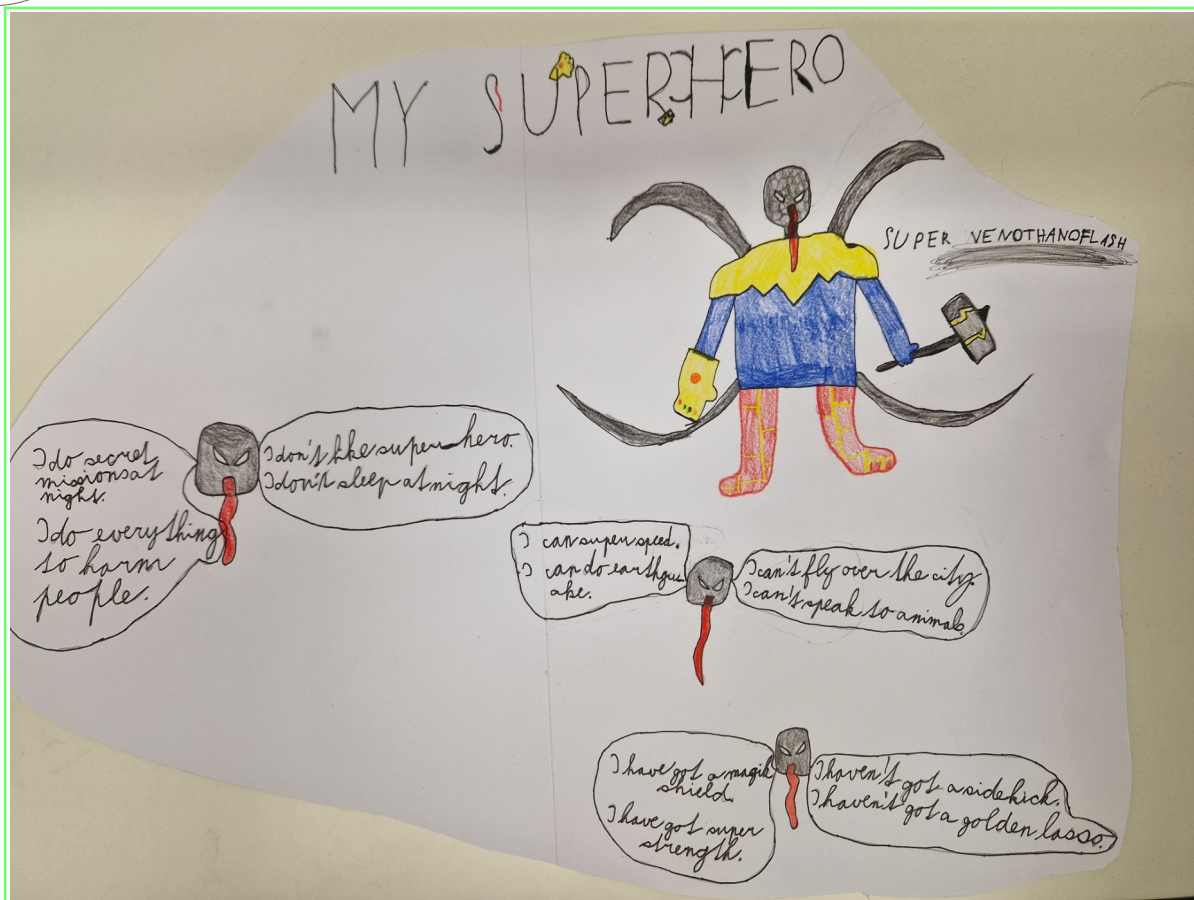

práce žáků ze II. třídy pod vedením Hany Frišové

My superhero aneb Zábavná angličtina ve 4. A

ÁMOS A JEHO SUPERHRDINOVÉ

My superhero aneb Zábavná angličtina ve 4. A

ÁMOS A JEHO SUPERHRDINOVÉ

My SUPER HERO

SUPER COOKIE

I can fly over the city.
 I can run faster than a car.
 I can become invisible.

I can't swim in the ocean.
 I can't stop the time.
 I can't speak to animals.

I don't break the law.
 I don't eat junk food.
 I don't need any help.

I do yoga to stay flexible.
 I do sports every morning.
 I do my best to save the world!

I have got a knife.
 I have got a golden laser.

I haven't got any fears.
 I haven't got a weakness.
 I haven't got a weakness.

MY SUPERHERO

SUPER BIBI!

I can't lose fight.
 I can't work with my mind.

I can run faster than a car.
 I can lift a heavy box.

I do sports every morning.
 I do my best to save the world!

I don't eat junk food!
 I don't need any help.

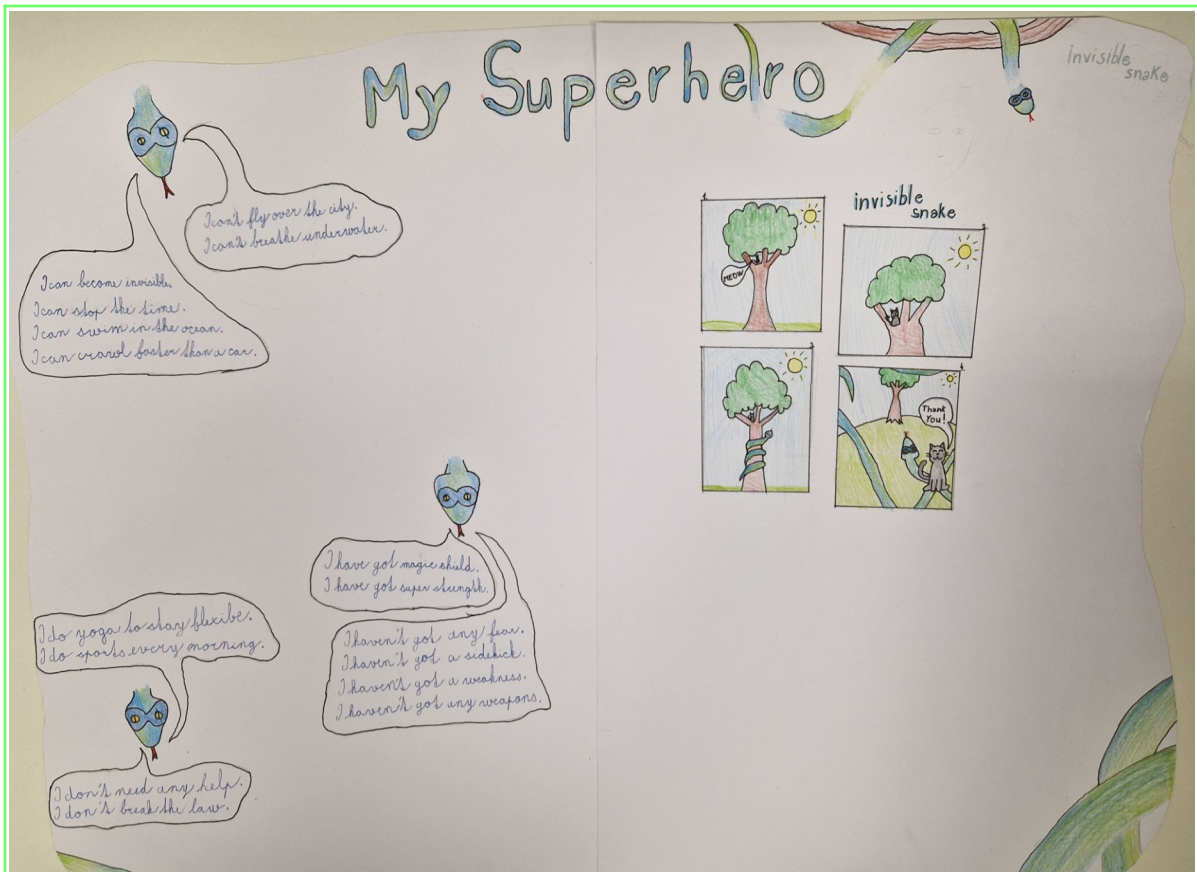
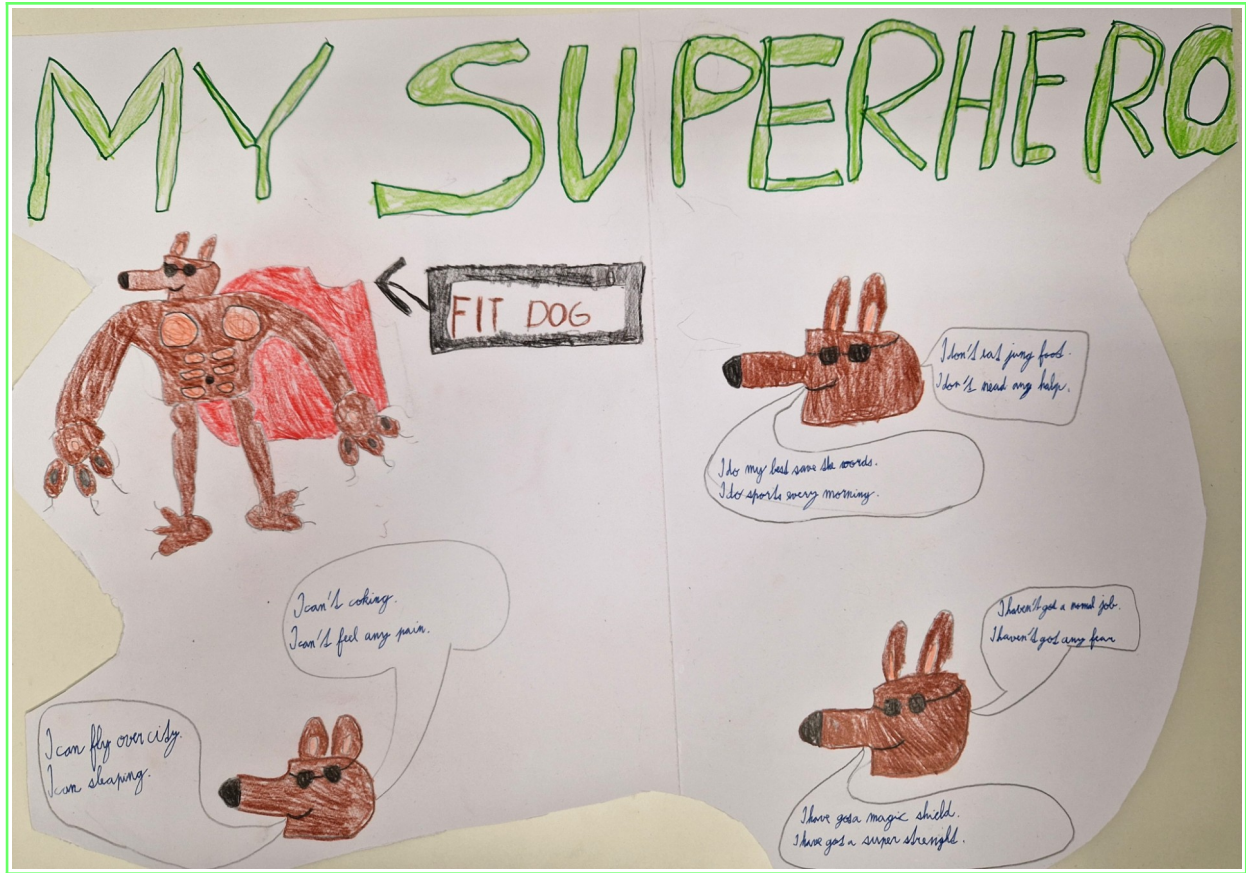
I have got super strength.
 I have got a fast spaceship!

I haven't got any fears.
 I haven't got a weakness.

My superhero aneb Zábavná angličtina ve 4. A

ÁMOS A JEHO SUPERHRDINOVÉ

Pátá třída v České televizi a na AZ tower

Ahoj, jsem Šarlot a dnes vás seznámím s tím, co jsme zažili v České televizi a na AZ toweru.

Začalo to ve čtvrtek ráno. Šli jsme na zastávku a dojeli jsme autobusem na místo, které bylo poblíž České televize. Naším doprovodem byla paní ředitelka a pan zástupce. Měli jsme prohlídku ve všech možných studiích. Popravdě mě nejvíc zaujalo studio, kde se natáčí Dobré ráno (myslím si, že i spolužáky). Já vám hned řeknu proč. Dělali jsme upoutávku na Instagram (tady je jejich Instagram „Dobrerano_official“). Dále jsme šli do maskérny. Kdybyste viděli, kolik líčení tam měli! Lidí, věřte mi, bylo tam toho opravdu hodně, to si srandu nedělám!

A jaký byl zážitek z AZ toweru? Po příchodu kbudově jsme dostali papírové náramky a vstupenky. Rozdělili jsme se na dvě skupiny a

jeli jsme až skoro nahoru výtahem. Byl tam nádherný výhled, trochu foukalo, ale to nevadilo. Pokud byste někdy chtěli na AZ tower, tak určitě doporučuji.

A otázka na závěr: Víte, proč se AZ toweru říká Sky view 111?

*Šarlota Vaněčková, V. třída
(nahoru vede 111 schodů)*

Pátá třída v knihovně Jiřího Mahena

Tentokrát to začalo ve středu ráno. Šli jsme na zastávku a dojeli jsme autobusem na místo, které bylo poblíž knihovny. Náš program byl ve stylu Harryho Pottera. Hledali jsme svitky s černou magií. Nejprve jsme potkali čarodějnici, a ta nám řekla, že máme hledat tři kamarády, Harryho, Rona a Hermionu.

Řekla nám, že jsou na hodině lektvarů. Můj spolužák našel na zdi nalepené papírové lektvary – ti tři nám nechali vzkaz v morseovce. Jedna ze spolužaček našla papírek, kde bylo napsáno „1 ležák“, tak jsme šli do restaurace „U Tří košťat“ a mě napadlo, že když to řeknu obsluze, tak by mi mohla pomoci. Řekla jsem to a obsluha mi dala klíček od skříňky. Skříňku jsem otevřela a tam byly svitky s černou magií. Na svitcích bylo úplně na konci napsáno „tvůj věrný přítel“. Dostali jsme úkol zjistit, kdo byl ten věrný přítel. S kamarádkami nás napadlo, že to bude Červíček. Uhádly jsme to jako první a dostaly jsme pexeso a záložku.

Pokud byste si chtěli půjčit knihu nebo hru, stačí se zaregistrovat v knihovně.

Šarlota Vaněčková, V. třída

Batikování ve II. oddělení

*Batikování
V 2. oddělení se v pátek konalo batikování. Každý si donesl bílé tričko a sroloval ho do spirálky. Na výběr byly barvy a každý si vybral jakou chtěl.*

Žili jsme olympiádou

Ve IV. oddělení jsme žili olympiádou se vším všudy. Nejprve jsme se učili nakreslit olympijskou vlajku v barevně správném pořadí. Paní vychovatelka nám dala pár sekund na zapamatování barev v pořadí na vlajce, ale

dalo nám to zabrat. Nakonec jsme to všichni zvládli na jedničku. Po rozběhnutí všech olympijských disciplín nám paní vychovatelka připravila olympijskou disciplínu běh na lyžích. Vyrobita dvoje olympijské lyže a začalo naše soupeření na trati. Trať byla podle regulí a byla schválena traťovými komisaři. Každému paní vychovatelka nasadila lyže a ten se

vydal na trať, která mu byla časově počítána. Samozřejmě byly dvě kategorie, holky a kluci zvlášť. Občas byly problémy na trati se špatně namazanými lyžemi, ale všichni zvládli trať výborně, traťoví komisaři byli také výborní. Naše nasazení bylo oceněno, byl i olympijský ceremoniál, na krk jsme dostali olympijské medaile a obdrželi jsme i malé dárečky. Všichni jsme byli obdařováni, jen ten maskot olympiády nám chyběl.

Lenka Drápalová

Velikonoční zajíček, co neuteče

Na jaře pokračují naše polytechnické dílny vedené formou vrstevnického učení. Pro děti jsme si společně s panem učitelem Koupilem a žáky sedmé a osmé třídy připravili dřevěné velikonoční zajíčky. Na úvod jsme si osvěžili bezpečnost práce a správnou techniku při práci s brusným papírem. Nejvíce úsilí musely děti vynaložit při opracování dřevěného těla zajíčka. Společně se staršími žáky rozměřily drátek na uši, zadní a přední nožky a následně jej vytvarovaly dle svých představ. Nožky doplnily tlapkami v podobě dřevěného korálku. Pak už zbývalo jen zajíčka zkompletovat zasunutím vytvarovaných drátků do připravených otvorů v dřevěném tělíčku a domalovat zajíčkovi veselý obličej. S hrdostí a úsměvem na tváři si děti domů odnášely svého malého roztomilého zajíčka.

Děkujeme za trpělivost jak panu učiteli Koupilovi, tak i starším žákům. Jsem ráda, že se za námi do školní družiny pravidelně vrací a přináší dětem radost ze společně vykonané práce.

Iveta Schimmerová

Voňavé Velikonoce v družině

VI. a IV. oddělení to v uplynulých dnech vonělo jako v té nejlepší cukrárně. Pustili jsme se totiž do tradičního pečení velikonočních perníčků. A byla to jízda od začátku až do konce!

Vše vypuklo přípravou těsta, o kterou se postaraly naše paní vychovatelky. Pak už si perníčkové žezlo převzaly děti. S vervou se pustily do válení a vykrajování. Pod rukama jim vznikali zajíci, vajíčka, kuřátka a další jarní tvary. Hotové kousky pečlivě skládali na plechy, které nám ochotně zapůjčili v naší školní jídelně.

Následovala důležitá výprava – s plnými plechy děti zamířily přímo do školní kuchyně. Tam se jich ujaly paní kuchařky, které naše výtvořky v troubě dozlatova upekly.

Druhý den nás v družině čekalo sladké překvapení - voňavé perníčky byly připraveny ke zdobení. Dostali jsme kornoutek s cukrovou polevou a mohli jsme popustit uzdu své fantazii. Vznikla tak opravdová umělecká díla!

Největší radost dětem udělalo, když se o výsledek mohly podělit. S hrdostí obcházely školu i školku a nabízely vlastnoručně vyrobené perníčky všem zaměstnancům. Podle úsměvů na tvářích všem moc chutnalo!

Iveta Schimmerová

Prvňáčci objevili kouzlo školní knihovny

V rámci odpoledního programu školní družiny zažili naši prvňáčci velkou premiéru. Paní učitelka Toušková je vzala na místo, kde to voní papírem a dobrodružstvím – do naší školní knihovny.

Děti se hned na úvod dozvěděly důležitý rozdíl: zatímco v knihkupectví si knížky kupujeme, v knihovně si je můžeme půjčit, přečíst a zase vrátit. Jedna kniha z knihovny tak udělá radost většímu množství čtenářů. Společně prozkoumali rozdíly mezi krásnou literaturou plnou příběhů a naučnými knihami, které nám přináší informace o historii, přírodě, technice atp. Prvňáčci se na chvíli stali malými „doktory knih“. Naučili se, proč má kniha obal, kde najít hřbet a jaký je rozdíl mezi pevnou a měkkou vazbou. Také vědí, jak o knihy správně pečovat, aby sloužily svému účelu co nejdéle.

Aby se v tom obrovském množství příběhů nikdo neztratil, paní učitelka dětem vysvětlila, jak se knihy v regálech knihovny správně řadí. Na závěr přišla nejlepší část – každý si mohl vybrat a půjčit svou úplně první knihu. Největší zájem byl o tituly, které

děti znají ze společného družinového čtení. Okamžitým hitem se staly napínavé detektivní příběhy Školní strašidlo a Policejní křeček.

Věřím, že tato společná návštěva byla pro naše prvňáčky začátkem velkého čtenářského přátelství. Tak ať se vám, milí prvňáčci, krásně čte!

Iveta Schimmerová

Les pod lupou aneb Jarní pátrání v Želešicích

Věděli jste, že kousek za našimi domy se právě teď odehrává velké jarní probouzení? Děti z I. a IV. oddělení se rozhodly prozkoumat zblízka les za Bobrem v rámci programu Les pod lupou, který pro nás připravila dětmi oblíbená Zorka Rýparová z organizace Rezekvítek.

Naše výprava začala zamyšlením, co vlastně stromy a květiny potřebují k životu. Sluníčko, voda a živiny z půdy jsou základ, bez kterého by náš les zůstal šedivý. Pak už jsme se rozdělili do skupin a proměnili se v malé detektivy. Naším úkolem bylo správně propojit, co k sobě patří – od malého semínka přes klíčící rostlinku a list až po dospělý strom a jeho plod. Teprve tak jsme pochopili, jak velký zázrak je růst každého stromu.

Hlavní dobrodružství nás ale čekalo na okraji lesa. Vyzbrojeni černobílým mini atlasem jsme vyrazili na „lov“ kvetoucích rostlin. Jakmile jsme nějakou objevili a podle obrázku poznali, hned jsme ji v atlasu vybarvili, aby vypadala přesně jako ta v trávě. Podařilo se nám najít a pojmenovat opravdové jarní poklady: modrofialový plicník, bílou sasanku, fialovou dymnivku a zářivě modrou ladoňku.

Iveta Schimmerová

Rozhovor

V jarním čísle školního časopisu vám přinášíme rozhovor s žákyní 7. třídy, **Ruth Šimoníkovou**, nadějnou hokejistkou.

Jak dlouho hraješ hokej a proč sis vybrala zrovna tento sport?

Hokej hraji již dva roky, předtím jsem hrála fotbal a pak jsem na Vánoce dostala hokejky, chytlo mě to a od té doby to je můj oblíbený sport.

Jaké číslo na dresu nosíš během zápasu?

Hraji v dresu č. 28, vybrala jsem si ho sama, protože se mi líbí.

Máš už nějaký úspěch během své hokejové kariéry?

Ano, získala jsem už 6 medailí a jedno ocenění za překvapení turnaje jako nejlepší hráčka turnaje, což mě velice potěšilo.

Na jaké pozici v hokeji hraješ?

Většinou hraji jako obránce, ale když jsem hrála na turnaji v Kanadě, tak jsem byla v útoku.

Jak se od sebe liší ženský a mužský hokej?

Ženský hokej je v poli více bezkontaktní, míň dramatický a není tolik výbušný jako mužský hokej.

Chtěla by ses stát slavnou hokejistkou?

Ano, můj sen je hrát v PWHL (Professional women's hockey league), což je nejvyšší ženská kanadskoamerická liga.

Hokej je tvrdý sport, jaký se ti stal nejhorší úraz?

Natažené vazy pod kolenem.

Hokej je nákladný sport, kolik stojí hokejová výbava?

Výbava stojí kolem 20 tisíc korun, nejčastěji kupuji nové hokejky, kvalitní hokejky stojí kolem 5 tisíc a víc.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně sportovních úspěchů.

Jolana Magdalíková, V. třída

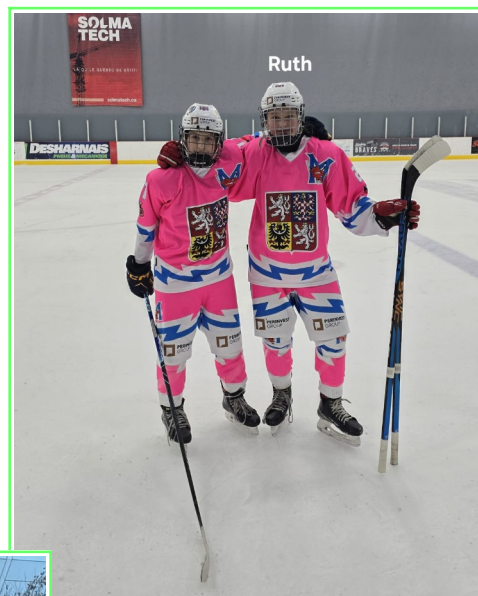

Fotky z osobního alba nadějně sportovkyně si můžete prohlédnout na následující straně.

Rozhovor - foto

ÁMOS SE PTÁ...

Děkujeme Ruth za poskytnutí fotek z osobního alba.

Recepty ze školní kuchyně aneb Když vaří Sranda tým

Kebabche

Ingredience

- 1 kg mleté maso
- podle chuti
- 1 lžice sůl
- 1 lžička saturejka
- 1 lžice černý pepř
- 1 lžice římský kmín
- 1 snítka petrželka (naťová)

Postup přípravy

Na jemno mleté maso dáme do mísy, přidáme dvě deci vlažné vody a vícháme do hmoty. Maso by mělo vodu vstřebat a při grilování nám zůstane šťáva uvnitř. Potom přidáme saturejku, římský kmín (drcený nebo mletý), pepř (nejlépe černý a čerstvě namletý), sůl, na jemno nakrájenou čerstvou petrželku (nejlépe klasickou, ne kudrňku), a vše dobře promícháme. Můžeme přidat i jemně nasekané čerstvé feferonky nebo chilli papričky. Společně s petrželkou nám pokrm pěkně ovoní a zabarví. Maso pak necháme uležet v chladničce min. jednu hodinu. Nejlépe však do druhého dne. Z masové směsi na kebabčetu vytvarujeme typické válečky zhruba 10-15 cm dlouhé. Abychom dosáhli dlouhého a pravidelného tvaru můžeme si pomoci potravinovou fólií, která nám při válení bude držet maso pohromadě. Gril by měl být dobře rozpálený a jednotlivá kebabčeta bychom měli opéct z každé strany zhruba 2 minuty. Maso by mělo být jen jemně nazlátlé a proužky od grilu dobře patrné. Nesmí být přepečené a suché.

GRILOVANI

240°C - 14 MIN

Lego v každé rodině aneb Výzva přijata

Jako náruživý čtenář Ámosova listu reaguji na výzvu vašeho pana zástupce ohledně stavebnice LEGO. Mými oblíbenými školními předměty byly vždy zeměpis s dějepisem, a proto jsou mými oblíbenými stavebnicemi ty, které zachycují nějakou skutečnou budovu s historickým významem.

Ta nejvyšší, co mám, je stavebnice sochy Svobody. Je 44 centimetrů vysoká a seskládává se z 1685 kostiček. Pochází ze série LEGO Architecture, jež je soustředěna právě na významné monumenty z celého světa. Stavba mi trvala několik dní a dovršil jsem ji tím, že jsem na radu mé mámy mimo návod změnil její obličej, aby vypadal lépe a lidštěji.

Skutečná socha Svobody má 47 metrů a tyčí se nad New Yorkem v Americe. Leží na malém Liberty Islandu v ústí řeky Hudson. Tuto měděnou Sochu darovala Američanům v roce 1886 Francie, která o sto deset let dříve podpořovala USA v jejich boji za nezávislost. Na její konstrukci se podílel i známý architekt Gustave Eiffel. Tehdy ještě byla červenohnědá, svoji nazelenalou barvu získala postupem času kvůli přirozenému chemickému jevu – oxidaci mědi.

Socha zobrazuje římskou bohyni svobody Libertas, která nese pochodeň (symbol osvícení a pravdy) a tabuli s římským nápisem 4. července 1776 (což je datum vyhlášení americké nezávislosti), mezitímco rozšlapává okovy.

Její krása, velikost a to, že ji jako první věc před přistáním lodí viděli mnozí přistěhovalci do Ameriky, z ní udělalo nositelku amerického snu o životě ve svobodě s neomezenými příležitostmi. Jako symbol svobody je ale známá po celém světě.

Matěj Schimmer

Možná ji znáte z hodin bylinkářství v Bradavicích, kde si kvůli ní museli studenti brát klapky na uši. Ale věděli jste, že mandragora není jen výmysl J. K. Rowlingové? Mandragora lékařská je rostlina z čeledi lilkovitých. Její kořen je masitý a často se větví tak neobvykle, že připomíná lidskou postavu s rukama a nohama. Právě tento vzhled dal vzniknout mnoha pověrám. Rostlina obsahuje silné alkaloidy, které mají halucinogenní a tlumící účinky, což v minulosti hojně využívali alchymisté a čarodějové. Podle starých pověstí mandragora při vytahování ze země vydává tak strašlivý křik, že každý, kdo ho zaslechne, buď zešílí, nebo na místě zemře.

Pokud se nechcete vystavovat smrtícímu křiku, sáhněte po lego verzi, která je první stavebnicí této rostliny v životní velikosti. Čeká na vás 579 dílků, je určena pro stavitele od 10 let a sestavíte ji cca za dvě hodiny. Model je pohyblivý. Když s ním v květináči hýbete nahoru a dolů, mandragora otevírá pusku a hýbe končetinami, jako by skutečně křičela.

At' už jste fanoušci Harryho Pottera, nebo vás prostě baví botanika a tajemno, tato „křičící“ dekorace bude v pokoji vypadat skvěle. Jen si pro jistotu připravte ty klapky na uši, kdyby náhodou ožila!

Iveta Schimmerová

Poznáš, kdo je kdo aneb Jak vidí děti své učitele

1.

2.

3.

4.

5.

VÝZVA:

Milí žáci, namalujte další učitele a my obrázek zveřejníme v letním čísle Ámosova listu.

Řešení: 1. Mgr: Hana Frišová, 2. Mgr: Michal Šprut, 3. Mgr: Eva Toušková, 4. Mgr: Jana Čačková, 5. Mgr: Iveta Schimmerová

Hana Frišová a žáci II. třídy

Luštěnky

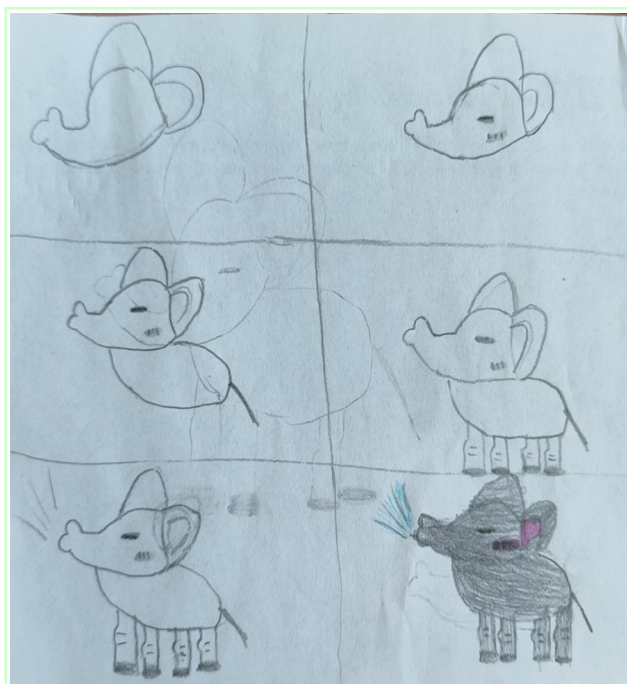
1.	P	M P	L I Š	A
			2. V R B A	
		3.	N Ě Ž	N K
			4. T L I P Á N	
		5.	D B Ě L	
6.	B	E D	E	

ÁMOSŮV ZÁBAVNÍČEK

K	M	R	S	K	A	Č	K	A
V	R	V	A	J	Í	Č	K	O
R	K	A	P	O	Ž	K	K	P
B	Y	E	S	H	O	N	U	O
A	T	A	N	L	Ě	V	Ř	K
E	K	L	E	I	K	E	L	
O	A	D	N	O	Č	C	E	A
!	Y	Z	A	J	Č	E	D	

1. KRASLICE
2. VAJÍČKO
3. ZAJÍC
4. MRSKAČKA
5. KYTKA
6. KUŘE
7. KOLEDY
8. POKLAD
9. VRBA

Václav Železný, III. B

Eva Čupera, III. A

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice
 Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Jolana Magdalíková, Šarlota Vaněčková (V. třída), Václav Železný (III. B), Kryštof Studénka (III. A)

Termíny uzávěrek čísel XIII. ročníku: 13. 1., 10. 3., 15. 5.

Kontakt: amos@skolazelesice.cz